

неже разкира десрѣ, но не послышава.

20 Видѣлъ ли си человѣка въ рѣчите си? повѣче (е) упованіе ѿ безъмѣніатъ нежели отъ него.

21 Ако нѣкото исхрани ѿ дѣтскойъ вѣрастъ ракатъ си сластолюбивш, най сѧтне ще сганс (както) синъ.

22 Гнѣвливую человѣкъ распалюва свадливесть, и лютью человѣкъ умножава кезаконія.

23 Гордостката на-человѣка ще го сорине: а смиренномѣдрью призовкава честкъ.

24 Кайто прїима дѣлъ заедни съ крадецатъ ненавиди истата си дѣла: чѣе клетвата, а не шевавка.

25 Страхо человѣческій поставлява примкъ: онъкъ обаче който има надеждѣ на Господа ще кѫде въ безшастностъ.

26 Мнозина испросуватъ лицето на-князьатъ: не сядъ членокъческій (е) ѿ Господа.

27 Неправеднико человѣкъ (е) мерзость въ праведните: и правую въ пѣтъатъ (си), мерзость въ нечестивите.

Глава ІІ.

(Въ тая глава Агуръ позна ничтожността человѣческа, и величеството на-Бога, моли Mu се да му не даде нито сиромашество, нито богатство.)

СЛОВЕСАТА на-Агуръ, сына на-Іаковъ: (то есть) пророческій Шговоръ (щето) той человѣкъ изговори на Исаила, на Исаила, и Укала, (и каззваше):

2 Всистинъ авъ (самъ) най безъменъ человѣкъ, и благоразумѣ человѣческо не (свѣществува) въ мене: